

Okružno pismo don Laurent-a LARROQUE-a
odgovornog za Svećenički marijanski pokret na svjetskoj razini

Ave Maria!

Draga braćo i sestre Svećeničkog marijanskog pokreta!

Ove godine sam posjetio 122 različita grada u 12 zemalja; putovao sam avionom 43 puta predvodeći Cenakule u kojima je sudjelovalo 30 biskupa, oko 700 svećenika, nešto đakona i više od 70 000 vjernika. Susreo sam se i predstavio Pokret devetorici biskupa, te nekoliko skupina svećenika, sjemeništara, redovnika i vjernika. Bio sam u prilici predstaviti Pokret na radio emisijama desetak puta; a ugostio me je i televizijski kanal EWTN po drugi put, kao što su već prije ugostili i don Stefana Gobbija.

U Collevalezi je sudjelovalo u našim međunarodnim duhovnim vježbama u obliku trajnog Cenakula, 6 biskupa, 150 svećenika i pojedini vjernici, regionalno odgovorni za pokret. Zastupljene su bile 34 zemlje.

Pokret će 8. svibnja 2022. proslaviti 50. obljetnicu. Oko ovog datuma planiramo obnoviti iskustvo okupljanja u Fatimi za svećenike i vjernike Pokreta.

U ime Djevice Marije zahvaljujem brojnim gorljivim vođama i apostolima njezinog pokreta, za širenje i vjernost Cenakulima, po cijenu mnogih žrtava. Podsjećam vas da ova vjernost pretpostavlja ne unositi ostale poruke u Cenakule.

Posebno zahvaljujem biskupu Giovanni d'Ercoleu, biskupu biskupije Ascoli Piceno (u blizini Loreta, Italija) na posjetu Cenakulu u Južnoj Koreji. Posebno hvala nekolicini svećenika koji su animirali umirovljene svećenike na različitim mjestima, kao u Dominikanskoj Republici i Filipinima.

Proces beatifikacije don Stefana Gobbija još nije započeo, ali su ga mnogi biskupi podržali, uključujući i pismeno, početak postulate. Imamo nadu. Ponavljam: ako ste upoznali don Stefana, *napišite, pa makar to bila samo stranica, svoje svjedočanstvo o don Stefanu i pošaljite ga odgovornom*. To je vrlo važno!

Duhovne vježbe 2019

Održavat će se, kao i obično, za svećenike i biskupe SMP, u Collevalezi, nedjelja od 23. do subote u jutro 29. lipnja 2019. u svetištu Milosrdne Ljubavi. Pojedini vjernici su također pozvani, ali samo oni koji imaju odgovornosti u Pokretu. Pozivam svećenike da donesu misne nakane, da bi pomogli onima koji imaju financijske poteškoće.

Za informacije i upise obratite se ocu Florio Quercia S.J.

Adresa:

Via del Ronco 12 - Padri Gesuiti, 34133 Trieste, Italia.

Tel. (0039) 333 632 2248

E-mail: querciaflorio@tiscali.it

MEDITACIJA

"Prolazite teškim putem čišćenja. Da li je put još dug? Kada će završiti? Hoćemo li morati mnogo patiti? Što će se dogoditi svakom pojedinom? A tko će stići na cilj? To su pitanja koja sebi često postavljate." (br. 149, 3.3.1978.).

Ali Djevica jedino od nas traži pouzdanje:

"Od tog su pouzdanja živjeli svi sveci, svi Božji prijatelji. Jedino se tim pouzdanjem Svemogućići uvijek služio da bi ostvario svoj plan u svakoj epohi. Često ga je ostvario i protiv očekivanja svijetu, u času kada nitko ne bi bio vjerovao." (br. 104, 26.7.1976.).

Ponovo se pozivam na *Katekizam Katoličke crkve* (KKC), §§ 675-677, o "konačnom ispitivanju Crkve", na kraju vremena tijekom kojeg će "Crkva ... slijediti svoga Gospodara u njegovoj smrti i uskrsnuću. Ali što za Crkvu znači "slijediti svoga Gospodara u njegovoj smrti i uskrsnuću"?

Isus je prorokovao svoju smrt i uskrsnuće:

"Doista, kao što Jona bijaše u utrobi kitovoj tri dana i tri noći, tako će i Sin Čovječji biti u srcu zemlje tri dana i tri noći." (Mt 12,40). "Naraštaj ovaj naraštaj je opak. Znak traži, ali mu se znak neće dati doli znak Jonin." (Lk 11,29).

Vjerojatno će biti isto i za našu grešnu generaciju: crkva koja će 'gotovo nestati pod zemljom' jer će se svesti na mali broj vjernika, prije nego što ponovno postane 'svjetlo za narode':

"(Duše Sveti) svojom božanskom vatrom spali ono što je u njoj nesavršeno; oslobodi je tolikih ljudskih sredstava moći; oslobodi je kompromisa sa svijetom u kojem živi i koji ona mora spašavati; daj da iz svoga pročišćenja izađe potpuno obnovljena, sve ljepša, bez ljage i nabora po uzoru Marije, svoje Bezgrješne Majke i Tvoje ljubljene zaručnice." (br. 265, 22.5.1983.)

Apostazija (otpad od prave vjere)

Prvotno možemo govoriti o "smrti" Crkve kako bismo pojasnili gubitak istinske vjere. Djevica je prorekla u Fatimi: **"mnogi će narodi izgubiti pravu vjeru"**, vjeru u otajstvo Utjelovljenja, kako kaže zborna molitva na blagdan Navještenja. KKC 675 govori o "završnom ispitivanju koje će poljuljati vjeru mnogih vjernika. "Ono što je u pitanju jest vjera", rekao je sv. Pavao VI., koji je citiran u uvodu Plave knjige.

"Neka vjera bude svjetlost koja će vas obasjavati ovih dana tame, neka vas izjeda jedino revnost za čast i slavu mog Sina Isusa. Borite se, sinovi svjetlosti... Ustrajte u molitvi, u trpljenju i u nadi, jer je blizu čas vašeg oslobođenja." (br. 172, 9.3.1979. i br. 604, 31.12.1997.).

Kad se pojavi iskušenje obeshrabrenja, da više ne vjerujemo u zbunjenu, nediscipliniranu, podijeljenu i progonjenu Crkvu, prema opisu Djevice u prvim porukama 1979. godine, kako prolazimo kroz trenutke koji nisu trenutci smrti nego velikog čišćenja, **"apostoli posljednjih vremena"** ne trebaju biti uplašeni, jer je **"oslobođenje blizu"** (Lk 21,28) i da je zato, "neprijatelju ostalo malo vremena" (Otk 12,12) prije njegova konačnog poraza. Sotona je taj koji je očajan, a ne mi. **"I u mojoj Crkvi izgleda kao da je Sotona uspio već sve osvojiti... Ja ću ga pogoditi u srce, stavljajući samu njegovu pobjedu u službu trijumfa moga Bezgrješnog Srca."** (br. 127, 18.5.1977.).

Vizija mučeništva Crkve (3. fatimska tajna)

Podsjetimo na izjavu pape Benedikta XVI., u Fatimi 13. svibnja 2010. godine:

"Bilo bi pogrešno pomisliti da je proročanska misija Fatime gotova."

"Treća Fatimska tajna" objavljena 2000. godine opisuje ono što možemo vidjeti kao veliki "križ" Crkve: vidjeti papu kako umire, kardinale, biskupe, svećenike i mnoge vjernike, to je poput smrti Crkve. Pročitajmo našu Plavu knjigu:

"Očekuju vas patnje kakvih još niste iskusili, jer se bliži čas sveopće obnove. Sotona će biti pobijeden; sile zla biti će uništene; Isus će uspostaviti među vama svoje slavno kraljevstvo, pa će se tako ostvariti novo nebo i nova zemlja. Bez izvanrednog posredovanja moje majčinske ljubavi ne biste mogli podnijeti bol velike kušnje koja je već došla na sve. Ja sam Majka milosrđa. Meni je povjerena majčinska zadaća pomaganja Crkvi u času njezine najveće patnje, jer se ona mora uspeti na Kalvariju svog žrtvovanja i mučeništva. Ovo moje milosrdno djelovanje pomoći će joj da nosi Križ izdaje i napuštanja, kada otpad postane opća pojava i u nju uđe nečisti čovjek, kako govori Sveto Pismo, koji će u njenu unutrašnjost unijeti odvratnu pustoš. Moje milosrdno djelovanje bit će još snažnije kada moji sinovi budu progonjeni i zatvarani, maltretirani i vođeni na mučeništvo. Tada ću im se Ja čudesno očitovati, prema tajanstvenom planu, koji je moje Bezgrješno Srce već odavno pripremilo." (br. 536, 1.1.1995.).

Sjetimo se da je Papa emeritus, na tom istom putovanju u Fatimi, posvetio sve svećenike Bezgrješnom Srcu Marijinu, i ponovno na Trgu sv. Petra, na kraju Svećeničke godine (11.6.2011.). O tom događaju, don Stefano je govorio rekavši: "to je ostvarenje moje misije". Osvijestimo svećenike za ovu posvetu.

Su-otkupljenje (Co-rédemption)

Povrh svega, sjetimo se da objava u Fatimi završava ovako:

"Pod križem su stajala dva anđela, svaki s kristalnom posudom u ruci, u koje su sakupljali krv mučenika i s kojima su natapali duše koje su se približavale Bogu."

Krv mučenika je spas za duše i omogućuje im da upoznaju Boga. To je jedno od značenja Marijinog trijumfa: spasenje duša (koje bi se inače izgubile) zahvaljujući krvi mučenika, zahvaljujući žrtvi Gospodinovih sluga, koji sa, i poput Sluge trpe: "Žrtvuje li život svoj kao naknadu vidjet će potomstvo" (Iz 53,10). Pozvani smo živjeti tajnu križa, u zajedničkom otkupljenju, na oltaru Bezgrješnog Srca Marije su-otkupiteljice, kako nam ona mnogo puta objašnjava:

"Dakle, danas vas pitam, djeco posvećena mojem Bezgrješnom Srcu, što sam na ovom mjestu u svibnju 1917. pitala svoje troje malene djece Luciju, Jacintu i Franju, kojima sam se objavila – 'Hoćete li se i vi prinijeti kao žrtve Gospodinu, na Oltaru mog Bezgrješnog Srca, za spas svih mojih jadnih sinova grešnika?'" (br. 411, 15.9.1989.).

"Srce vaše Majke bit će oltar na kojem ćete se žrtvovati kao žrtve ugodne Bogu za njegovu proslavu." (br. 61, 19.11.1974. Poslanica Rimljanima (12,1) kaže: „Zaklinjem vas, braćo, milosrđem Božjim: prikažite svoja tijela za žrtvu živu, svetu, Bogu milu – kao svoje duhovno bogoslužje.“

Sudjelovanjem u Kristovoj mucij, na Oltaru Bezgrešnog Srca Marijina, ispunjava se "majčinska uloga su-otkupiteljice" (br. 171, 3.3.1979.) i ona je trijumf Očeve milosti prema svijetu, točno kao Isus na križu.

U našoj Plavoj knjizi ima bezbroj referenci o ovoj temi: br. 65 (26.12.1974.), br. 98 i 100 (3. i 28. svibnja 1976.), br. 113 (4.12.1973.), br. 146 i 148 (2. i 11. veljače 1978.), br. 150 (19.3.1978.) itd.

"Crkva će biti očišćena zahvaljujući Njegovoj i vašoj krvi; Njegovom i vašom krvlju, obnovit će se sav svijet. Ne bojte se, ako vas danas želim sve sa sobom na Kalvariji: vi ste u mom majčinskom Srcu. I tu, morate također i vi naučiti moliti, trpjeti, šutjeti i prikazivati." (br. 151, 24.3.1978.).

To je mučeništvo, do sada, doslovno ostvareno od malog broja, a posebno mislimo na oca Nazarena. Jer je žrtva malog broja dovoljna da Djevica dobije rijeke zahvalnosti za sve: **„To je znak koji vam dajem. Po njemu možeš shvatiti kako po smrti i žrtvi nekih, vaša mama pripravlja novi život za sve."** (br. 154, 3.6.1978.).

Kako nam jasno pokazuje kraj vizije treće Fatimske tajne, sa žrtvom nekolicine, i s neznatnim prinosima svakodnevnog života u duhu zadovoljštine na oltaru Bezgrešnog Srca Marijina, sve postaje ugodan prinos Bogu za spas svijeta. Uvijek je veliko Božje djelo - djelo Križa – kako bi se pravda brzo vezala za Milosrđe i da bi konačno došlo vrijeme spasenja za mnoštvo ljudi našeg vremena. Dakle: "I vi se ponudite kao žrtve na oltaru moga Bezgrešnog Srca?"

"U nadi protiv svake nade"

"Na ovoj Crkvi, koja izgleda da će potonuti, Sotona želi dominirati kao siguran pobjednik." (br. 127, 18.5.1977.).

"Gospodin će jedno vrijeme dopustiti da Crkva bude napuštena od Njega." (br. 147, 10.2.1978.).

Ovo, što crkva proživljava, je dio Isusova umiranja na križu, kada vapije: "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?" Možda ćemo jednog dan kao Crkva svi tako vapiti...

"Koliki će tada sumnjati u moga Sina i mene i vjerovati da je to kraj moje Crkve! (...) Ovo nije kraj za moju Crkvu; za nju se priprema početak potpune i prekrasne obnove." (br. 83, 18.10.1975.). **"Samo je Bog uvijek bio i ostaje, u svim okolnostima, Pobjednik. Bog pobjeđuje pogotovo kad se čini poraženim."** (br. 186, 28.11.1979.).

Kao što na križu, za Isusa, to nije bio poraz Boga, već Njegov plan spasenja, tako će biti i za Crkvu u takvim okolnostima: i dalje se moramo pouzdavati s nepokolebljivom vjerom i nadom, koja se ne temelji na činjenicama ili dokazima, već na Isusovoj Riječi (Mt 16,18) i na Marijinom obećanju u Fatimi: **"Na kraju će moje Bezgrešno Srce pobijediti."**

To je razlog zašto nam Bogorodica na veliku subotu govori:

"Tijelo Isusovo leži mrtvo... Danas vas sve želim pored sebe, uz vašu žalosnu Majku, da me utješite i da vas poučim moliti s pouzdanjem, kako krotko patiti, kako ljubiti čistoćom srca, vjerovati s nepokolebljivom sigurnošću i hrabro se nadati usprkos činjeničnom stanju stvari." (br. 379, 2.4.1988.).

Tako je Djevica u podnožju Križa ostvarila „*Stabat Mater*“ – *stala plačuć*, ne gubeći vjeru ni nadu (vidi encikliku *Redemptoris Mater*, § 18). Ako smo mi Marijina djeca, kao prognanici, u Njezinom Bezgrješnom Srcu proći ćemo taj veliki test pročišćenja, bez gubljenja vjere ili nade, 'čak i protiv dokaza stvari', "nadajući se protiv svake nade" (Rim 4,18), to jest protiv nade koja je još uvijek ljudska kako bismo imali samo nadnaravnu krepost nade, utemeljenu ne na dokazivim činjenicama već na Božjim obećanjima.

Izvjescnost uskrsnuća sadržana je već u rečenici: "Na kraju će moje Bezgrešno Srce pobijediti."

"Ova bolest nije na smrt." (Iv 11,4)

Djevica citira Isusovu milosrdnu rečenicu o smrti i uskrsnuću Lazara ("Ova bolest nije na smrt, nego da se proslavi Bog" - Iv 11,4), jer želi nam reći da će biti isto i za Crkvu našeg vremena.

"Moja Crkva je postala, danas više nego ikad cilj protiv kojega moj protivnik bjesni na sve žešći način. (...) Moja siromašna Crkvo! Kao mama, približujem ti se i nalazim te, Kćeri, veoma bolesnu; izgleda kao da se nalaziš blizu smrti. (...) Ova tvoja teška bolest, prividna pobjeda protivnika nad tobom, ipak nije tebi na smrt. Ona je na veću proslavu Boga. Ja ti osobno, kao Majka, pomažem u ovoj agoniji tvog vrlo bolnog čišćenja. (...) ja ću te sama - kad dođe taj čas - izliječiti. (br. 118, 15.1.1977.).

Za to vrijeme, "u ovoj završnoj kušnji, vjera mnogih će se poljuljati" (KKC § 675). Reći ćemo, poput učenika iz Emausa: "A mi se nadasmo... ali sada je gotovo: naša je nada mrtva" (usp. Lk 24,21 i Ez 37,11). Ali mi nismo poput učenika u Emmausu, već smo učenici posvećeni Mariji i njezinoj djeci. Učenici od One koja podno Križa i pred zatvorenim grobom nije izgubila ni vjeru ni nadu: jer se nije oslanjala na ljudske načine razmišljanja, već na povjerenje u Boga.

"Kad se Sin Čovječji vrati, hoće li naći vjere na zemlji?"

Ovo pitanje je bez odgovora već 2000 godina.

"Bit će sveopća apostazija jer će gotovo svi slijediti lažnog Krista i lažnu Crkvu." (br. 407, 17.6.1989.).

"Gotovo svi" kaže Djevica, ali ne i "malo stado", cijelo čuvano u njezinom Bezgrješnom Srcu. Djevica odgovara u ime svoje djece: **"Da, Isuse! Pronaći ćeš još vjeru na zemlji! Moja mala djeca, u klanjanju pred Tvojom stvarnom prisutnošću u euharistiji, nastaviti će Te čekati sve do Tvoga povratka."** (br. 176, 14.6.1979). "Tvoju smrt Gospodine naviještamo, tvoje Uskrsnuće slavimo, tvoj slavni dolazak iščekujemo."

"Hrabro! Budite snažni, moja mala djeco. Na vama je zadatak, ovih teških godina, ostati vjerni Kristu i njegovoj Crkvi, trpeći neprijateljstva, borbe i progone. Ali vi ste dragocjeni dio malog stada koje ima zadatak boriti se i na kraju svladati moćnu Antikristovu snagu." (br. 407, 17.6.1989.). **"Ovo su vremena u kojima će svi vjerni sljedbenici Jaganjca biti izloženi odbacivanjima, progonima, zatvorima i smrti. Zato su to vremena vaše ustrajnosti."** (br. 409, 15.8.1989.)

Što trebamo činiti?

Ništa posebno. Ovo su posebna vremena. Trebamo samo nastaviti i dalje biti katolički kršćani: "s jasnom vjerom, prema vjerovanju Crkve" (kardinal Ratzinger), iako smo optuženi za "fundamentalizam" i tretiraju nas kao fanatike. Zato nam Djevica dva puta govori da se učvrstimo u pologu vjere o čemu je pisao sv. Papa Pavao VI.

"Zato vas pozivam da slušate Papino učenje, molite često ispovijest vjere, koju je sastavio moj prvi ljubljani sin, koji se sada nalazi ovdje gore, Papa Pavao VI. Tada ćete ostati u pravoj vjeri..." (br. 292, 15.8.1984. i br. 340, 3.12.1986.)

A kad je sveti Ivan Pavao II., objavio Katekizam Katoličke Crkve, Djevica je rekla: **"Poseban dar mog Bezgrješnog Srca za ovo vaše vrijeme je Katekizam Katoličke Crkve, što ga je moj Papa želio objaviti, gotovo kao svoj sjajni i vrhovni testament."** (br. 486, 1.1.1993.).

Djevica od nas traži samo povjerenje. Apsolutno povjerenje u Božje planove povjerene Njoj. Ona nam govori da je dio Božjeg plana da Crkva bude nakratko prepuštena rešetanju Sotone, dok ne bude imao dojam "smrti" za Crkvu, tako da bi njegov poraz bio toliko veći koliko je bio sigurniji da je zauvijek pobijedio (vidi br. 83, 18.10.1975.).

"Pouzdanje, pouzdanje, pouzdanje" inzistira Gospa (br. 148, 11.2.1978.). Zatim **molitva, patnja i šutnja** (usp. br. 83, i 84, i 18. i 24.10.1975.). Molitva znači Cenakul, krunica, razmatranje Gospinih poruka iz Plave knjige i posveta Bezgrješnom Srcu Marijinu; uvijek pazite da nikada ne miješate to s drugim stvarima.

"Umnožite po svem svijetu Cenakule molitve koje od vas tražim, poput upaljenih baklji u noći, kao sigurne polazne točke, kao potrebna i iščekivana utočišta. Prije svega, tražim da se sve više šire obiteljski Cenakuli, da biste imali siguran zaklon u velikoj kušnji koja vas čeka." (br. 417, 1.1.1990.).

Moliti, trpjeti, prikazivati, šutjeti. Čekati s nepokolebljivom nadom, čak i protiv činjeničnih dokaza, mirno i tiho nadati se slavnom dolasku Gospodina koji će tako proslaviti Svoju stvarnu Prisutnost u Euharistiji i učiniti nova nebesa i novu zemlju. **"Velika patnja koja vas očekuje pripremit će vas za novu eru koja dolazi na svijet."** (br. 441, 1.1.1991.).

To su porođajne patnje za ovo novo doba u kojem će Euharistijskog Isusa svi slaviti.

"Žena kad rađa, žalosna je jer je došao njezin čas; ali kad rodi djetesce, ne spominje se više muke od radosti što se čovjek rodio na svijet. Tako dakle i vi: sad ste u žalosti, no ja ću vas opet vidjeti; i srce će vam se radovati i radosti vaše nitko vam oteti neće." (Iv 16,21-22)

Amen! Da, dođi, Gospodine Isuse!

Draga braćo i sestre, dobro razmotrite ovo pismo. Zahvaljujem vam, s vama sam duhovno sjedinjen u svojoj svećeničkoj molitvi i blagoslivljam vas, čekajući novosti od vas.

Vaš mali brat, don Laurent LARROQUE

